

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 256 fra folketingsåret 1993-94, se Folketingstidende 1993-94, FF sp. 10386 og 11458 og tillæg A sp. 8783.

Gældende lovgivning

Lov om sommerhuse og camping m.v. blev gennemført i forbindelse med Danmarks indtræden i EF. Lovens hovedformål er at regulere naturressourcerne i Danmark ved at kontrollere efterspørgslen af jord til fritidsformål. De grundlæggende regler findes stadig i sommerhusloven, mens reglerne om anvendelse af ejendommene i sommerhusområder som et planlægningsanliggende nu udgør en del af planloven.

Forbudet mod helårsbeboelse i sommerhuse kom ind i sommerhusloven i forbindelse med lov nr. 288 den 26. juni 1975, der trådte i kraft den 1. februar 1977.

Den seneste ændring i bestemmelserne vedrørende forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse blev foretaget ved lov nr. 388 af 6. juni 1991 om planlægning. Ved denne ændring opnåede pensionister efter otte års ejerskab en personlig ret til at bo i deres sommerhus hele året (ved en pensionist forstås en person på 67 år og derover, en efterlønsmodtager eller en førtidspensionist i henhold til lov om social bistand). En pensionists ægtefælle eller samlever kan sammen med pensionisten benytte boligen til helårsbeboelse. Efter pensionistens død kan ægtefællen eller samleveren fortsætte med at benytte boligen til helårsbeboelse. Ved fraflytning bortfalder denne ret.

Miljøankenævnet statuerede i 1987, at anvendelse af sommerhus (samt enhver bebyggelse, der er bestemt til beboelsesformål, eller som naturligt opføres i tilknytning hertil, f.eks. også gæstehus, annek, garage eller campingvogn, der er opstillet på ejendommen) i 100 dage sammenlagt i vinterhalvåret krævede tilladelse.

Kommunalbestyrelserne kan i særlige tilfælde dispensere fra forbudet om helårsbeboelse. Imidlertid har praksis hidtil været ret restriktiv. I overensstemmelse

med praksis i sommerhusloven gælder det, at dispensationer til helårsbeboelse er personlige.

Efter praksis er der givet tilladelse til ejere og forpagtere af dagligvarebutikker og af de i sommerhuslovens § 1, stk. 4, nævnte virksomheder (virksomheder, der er omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. eller virksomhed med uddannelsesmæssigt og kulturelt eller forskningsmæssigt formål), til personer, der i forbindelse med ejendommens erhvervelse fejlagtigt af kommunen har fået oplyst, at denne lovligt kunne benyttes til helårsbeboelse, og ved alvorlig sygdom og invaliditet, hvor en rimelig tilværelse kun har kunnet opnås i sommerhuset. Helbredsmæssige årsager i øvrigt har normalt ikke bevirket, at der er givet dispensation.

Forvaltningen af loven

I mange sommerhuskommuner har det i mange år været almindeligt, at et vist antal sommerhuse benyttes til helårsbeboelse. I nogle kommuner er op til 20 procent af sommerhusene ulovligt beboet, og mange har været det i mange år.

Trods regeringens hidtidige bestræbelser på at bremse tusinder af danskeres ulovlige indflytning i sommerhuse vokser antallet af nye helårsbeboere i sommerhusområderne. I Nordsjælland er hvert femte af områdets knap 30.000 sommerhuse beboet hele året, jf. Ritzaus Bureau den 19. januar 1998. Tallene er indhentet fra Hovedstadsregionens Statistikkontor. I 1991 var kun 9 pct. af sommerhusene beboet året rundt. Tilsvarende udvikling opleves andre steder i landet.

Af Danmarks samlede antal sommerhuse på cirka 210.000 skønnede miljø- og energiministeren i januar 1996, at antallet af ulovlige helårsbeboelser udgjorde omkring 20.000, jf. Folketingstidende 1995-96, FF s. 3136.

I dag er det således lovligt at tilmelde sig folkeregistret på en sommerhusadresse og derefter modtage de samme offentlige ydelser, som tildeles personer, der bor i helårsboliger. De kommunale myndigheder har indirekte accepteret, at mange sommerhuse benyt-